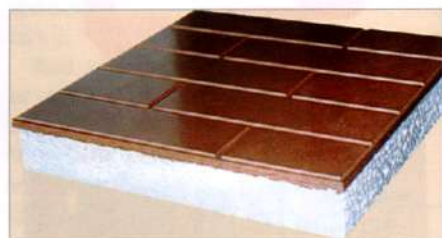

Teksts: Ieva Treija
Foto: SIA «Evinni», SIA PEI Serviss»

Jebkuru fasādi var uzlabot, veidojot tai apdari. Starp daudziem izmantojamiem materiāliem var būt arī akmens masas flīzes jeb ķieģeļflīzes. Izrādās, ka pavisam drīz akmens masas flīzes vairs nevajadzēs importēt. Tās ražos tepat Latvijā.

Speciālisti sola daudz uzmanības pievērst latviešu gaumei un ražot atbilstošas krāsas un faktūras flīzes.

Piemērotas visām konstrukcijām

Akmens masas flīzes pēc sastāva ir absolūti dabisks un ekoloģisks produkts. Tās izgatavo no sasmalcināta akmens, piemēram, marmora, kvarca smiltīm, baltā vai pelēkā portlandcimenta un ūdens. Dažādās krāsas tiek iegūtas masu pigmentējot ar metāla oksīdiem. Būtībā tas ir akmens, izliets tādā formā, kādā nepieciešams. Flīzes kā apdares

Ķieģeļu būvējuma efekts jebkurai konstrukcijai

materiāls ir izmantojams ēkām no tradicionālajiem keramiskajiem vai silikātķieģeļiem, no betona blokiem, no gāzbetona blokiem. Tās var likt arī uz parastā apmetuma, ģipškartona vai koka sienām (tās iepriekš sagatavojot - piestiprinot metāla sietu un apmetot). Flīžu izmantošana nav ierobežota ne vecām, ne jaunām ēkām. Ķieģeļflīzēm salīdzinājumā ar parasto akmeni ir dažas priekšrocības. Piemēram, dabīgo akmeni, ko izmanto ēku apdarē, lielākoties iegūst karjeros, saspridzinot lielus gabalus. Līdz ar to rodas mikroplaisas, kurās vēlāk var iekļūt ūdens. Bieži gaisa temperatūru maiņu rezultātā tas ziemā vairākas reizes sasalst un atkūst. Iznākums dažkārt ir redzams uz ēku fasādēm - no tām atdalās gabali. Ja ēku fasādēm uzliek akmens flīzes, tad ēkas īpašnieks ir pasargāts no līdzīgām problēmām - flīze ir monolīta masa un ūdens tur nevar iekļūt.

Šīs flīzes arī ļauj ievērojami ietaupīt, jo, salīdzinot ar dabīgā akmens apdari, materiāls un uzstādīšana ir daudz lētāka.

Speciāla apstrāde paldzina kalpošanu

Ja ēkas apdarē izmantotas ķieģeļflīzes, to apkope ir ļoti vienkārša. Materiāls nekad nav jākrāso. Ja fasādes apdare veidota no dekoratīvā apmetuma, tā pēc noteikta laika perioda ir jāatjauno, ja fasāde ir krāsota, tā atkal pēc laika ir jāpārkrāso. Akmens flīžu segums nav jāatjauno, ja neskaita, ka ik pēc pieciem vai desmit gadiem ar ūdeni jānomazgā putekļu kārtā. Lemesls, kāpēc nav nepieciešama flīžu papildkopšana, ir tas, ka pēc to uzlikšanas flīzes tiek pārklātas ar īpašu šķidrumu, kas pasargā no dažāda veida iedarbības - no mitruma, no putekļiem, eļļainiem nogulsņajumiem. Iespējams pārklāt arī ar antigrafiti pārklājumu, kas uzsmidzināto krāsu padara viegli nomazgājamu.

Šķidrums, ar ko apstrādāt flīzes, katram ražotājam ir citādi. Kopīgā pazīme ir to iedarbība. Aizsargslāni klāj kā lakas kārtiņu, lai tā atgrūstu

mitrumu un pasargātu ķieģeļflīzes no klimatisko apstākļu iedarbības. Ja fasāde nebūs apstrādāta ar aizsargšķidrumu, tā ar laiku var sākt noārdīties. Pārklājums ir pietiekami noturīgs, kārtas atjaunošanu vajadzētu veikt tikai pēc pieciem gadiem.

Viegli uzlikt pat nespeciālistam

Pirms apdares flīžu līmēšanas noteikti jāpārlicinās, vai virsma ir sagatavota pareizi un kvalitatīvi. Nepieciešamie priekšdarbi atkarīgi arī no izvēlēta ķieģeļflīžu veida. Virsmai jābūt stabīlai, gludai un tīrai, tai jābūt sausai un brīvai no gružiem. Ja virsma ir poraina, tā vispirms jāapstrādā ar piemērotu grunti.

Apdarei paredzētais laukums jāsadala daļās, apmēram piecu ķieģeļflīžu rindām. Katrai šuvei noteikti jāpierēķina vismaz 1 centimetrs. Līmi uzklāj ne vairāk kā 0,5 kvadrātmetra laukumā, lai tā nesakalstu pirms ķieģeļflīžu uzlikšanas. Ieteicams darbu sākt no augšas uz leju, lai izvairītos no traipiem uz jau noflizētās virsmas.

Vispirms līmes kārtā ar rievoto lāpstiņu izveido strīpas, turklāt katram līmes tipam ir nepieciešams citāds zoba dziļums. Par pareizās lāpstiņas izvēli var pārliecināties produkta uzklāšanas pamācībā. Ķieģeļflīzes uzliek ar slidošām kustībām.

Smagām ķieģeļflīzēm līme obligāti jāuzklāj gan uz virsmas, gan uz flīzes.

Vajadzīgo flīžu garumu iegūst, iezāģējot vai iegriežot tām aizmugurē un tad pārlaužot pa līniju. Zāģētajām ķieģeļflīzēm malas ir vēl speciāli jāaplauza, lai saglabātu to dabisko izskatu.

Šuvju aizpildīšanai atkal katrs no materiāla piegādātājiem piedāvā savu produktu. Jebkurā gadījumā šuvotājs ir jāsaļauj ar ūdeni. Pareizās proporcijās sajaukts maisījums ir mazliet rupjš, lipīgs un pasauss. Šuvju masu ieklāj ar šauro špakteļlāpstiņu, turklāt cenšas to veikt ar vienu kustību. Vertikālās šuves parasti ir nedaudz mazākas par horizontālajām.